

COLLEGE VAN BEROEP VAN DE NVO NEDERLANDSE VERENIGING VAN PEDAGOGEN EN ONDERWIJSKUNDIGEN

Uitspraak inzake het beroep tegen de uitspraak van het College van Toezicht van de NVO van 14 juli 2016.

Verweerster in de behandeling in eerste aanleg, NVO lid mevrouw A, gaat in beroep tegen deze uitspraak.

Samenstelling van het College van Beroep van de NVO bij deze beoordeling.

Mw. mr. drs. E.C.C. van Os, voorzitter

Mw. drs. J.P.M. Wichers-Bots, lid

Mw. drs. B.J. van Leeuwen, lid

Dhr. drs. G.J. van Egmond, lid

Het College van Beroep baseert zich bij de behandeling van dit beroep op de beroepscode van de NVO en het Reglement voor het College van toezicht en het College van Beroep van de NVO.

Het College van Beroep beslist in deze zaak conform zijn taakstelling in artikel 3.1 van het bovengenoemde Reglement, waarin staat dat het College van Beroep onderzoek doet op grond van de klacht, vervat in het beroepschrift. Daarbij kan het College van Beroep de uitspraak van het College van Toezicht bevestigen, wijzigen, dan wel vernietigen. Het College van Beroep komt daarmee tot een definitief eindoordeel.

Verloop van de procedure tot nu toe

Het College van Toezicht (CvT) ontving een klachtschrift van mevrouw B (hierna klagster) op 25 februari 2016. Het CvT heeft hiervan op 14 juli 2016 uitspraak gedaan. Het CvT oordeelde de klacht deels gegrond en deels ongegrond en legde aan appellante de maatregel van berisping op.

De feiten zoals weergegeven in de uitspraak van het CvT, voor zover niet weersproken door partijen, en de overwegingen en beoordeling van het CvT over deze klacht worden beschouwd als hier ingelast en deel uitmakend van deze uitspraak.

Appellante is tegen de uitspraak van het CvT in beroep gekomen bij beroepsschrift van 30 augustus 2016, bij monde van de heer C. , ontvangen op 5 september 2016.

Klagster heeft hierop gereageerd met haar verweerschrift van 6 oktober 2016, ontvangen op 7 oktober 2016.

Op 24 januari 2017 heeft appellante een aanvullend stuk gestuurd.

Op 7 februari 2017 vond een hoorzitting plaats, waarbij klagster niet aanwezig was. Het College ontving 6 maart 2017 een schriftelijke reactie van klagster op het verslag van de zitting

Het beroep.

Ontvankelijkheid

Het beroepschrift is binnengekomen binnen de daarvoor gestelde termijn na verzending van de uitspraak van het College van Toezicht. Het bevatte de noodzakelijke gegevens en de gronden van het beroep. Het beroep is ontvankelijk verklaard.

1. De gronden van het beroep.

Appellante gaat in beroep tegen de twee klachtonderdelen die gegrond zijn verklaard:

1. Appellante heeft zonder toestemming van klagster informatie aan derden verstrekt;

2. Appellante heeft, ondanks dat klaagster hier meerdere keren om heeft verzocht, nagelaten een behandelplan op te stellen.

Allereerst wordt opgemerkt door appellante dat deze twee klachten nooit zijn onderbouwd of bewezen door klaagster. Appellante vindt het daarom onvoorstelbaar dat het College van Toezicht deze klachten gegrond verklaard heeft. Zij verwijt het College van Toezicht onprofessioneel en willekeurig handelen.

Ten aanzien van de gronden van beroep draagt zij de volgende grieven aan:

1.1 Het zonder toestemming verstrekken van informatie aan derden

Appellante stelt dat zij geen informatie heeft verstrekt die een berisping rechtvaardigt. Er is geen noemenswaardige informatie met derden gedeeld en het is onjuist dat appellante haar informatie actief heeft gedeeld, in tegenstelling tot wat het College van Toezicht heeft aangenomen.

Appellante heeft nooit in strijd met haar geheimhoudingsplicht inhoudelijk vertrouwelijke informatie over het kind gegeven. Zij heeft alleen haar zorg geuit. Dit is een constatering die zij als professional mag doen. Dit staat niet gelijk aan het verstrekken van vertrouwelijke informatie.

Appellante was niet de enige die haar zorgen heeft geuit, de school deed dit ook. De school heeft een verklaring opgesteld die als bijlage bij het beroepsschrift is gezonden.

Appellante stelt het te betreuren dat het College van Toezicht heeft aangenomen dat klaagster geen toestemming aan vader heeft gegeven voor het krijgen van informatie.

Dit is door klaagster niet bewezen. Appellante heeft niet uit eigen beweging contact gezocht met de vader. Op verzoek van gemachtigde van de vader is gevraagd om een verklaring van appellante, daarnaast is wel degelijk toestemming door klaagster gegeven.

Appellante stuurt als bijlage bij het beroepsschrift een verklaring van vader dat hij expliciet toestemming heeft gekregen van klaagster.

Appellante geeft daarnaast aan dat inmiddels zowel de rechter, kindbescherming, jeugdzorg en school tot de conclusie zijn gekomen dat de zorg over het kind terecht was en hebben de geuite zorg van appellante bevestigd.

1.2 Het ontbreken van een behandelplan, ook na verzoek hierom.

Klaagster stelt dat er meerdere keren is verzocht om een behandelplan op te stellen. Dit wordt niet onderbouwd of aannemelijk gemaakt. Het College van Toezicht gaat hier echter in mee en concludeert dat appellante onvoldoende helder heeft gemaakt wat de aard en het doel van haar werkwijze waren.

Appellante heeft echter aangetoond aan het College van Toezicht wat haar werkzaamheden betroffen en hoe zij hierin heeft gehandeld. Ook staat op de website van appellante uitvoerig beschreven hoe zij te werk gaat en legt zij haar werkwijze uit tijdens het eerste gesprek. In de bijlage bij het beroepsschrift wordt een kopie overlegd van de website.

Naar aanleiding van de klachtbehandeling heeft appellante aangegeven haar werkwijze aan te passen. Afspraken worden nu uitdrukkelijk op schrift gesteld. Ook voor haar eigen bescherming.

Appellante is echter van mening dat de kwestie voor klaagster vanaf het begin helder was. Als onderbouwing geeft zij aan dat klaagster nooit ten tijde van de behandelingen haar zorgen heeft geuit of een klacht heeft ingediend.

Aanvullend merkt appellante op dat het op de weg van klaagster had gelegen om eerst aan haar de klacht voor te leggen. Dat is niet gebeurd, en daar heeft het College van Toezicht niets van gezegd. Waarom het College hieraan voorbij is gegaan wordt niet gemotiveerd. Klaagster heeft pas maanden nadat de behandeling gestopt was een klacht ingediend.

Concluderend stelt appellante dat de uitspraak van het College van Toezicht niet in stand kan blijven en dat de maatregel disproportioneel is. Het oordeel van het College van Toezicht is op onjuiste gronden tot stand gekomen en de uitspraak is niet zorgvuldig gedaan en onvoldoende gemotiveerd.

Zij acht dit in strijd met de rechtszekerheid. Zij verzoekt haar beroep gegrond te verklaren.

2. De schriftelijke reactie van klaagster

2.1 Over grief 1.1 stelt klaagster dat appellante in haar eerdere verweer en ter zitting niet aangegeven heeft dat vader haar had gezegd dat hij toestemming had. Dat bevreemdt haar. En als het zo zou zijn dat vader dit wel heeft gezegd, dan had zij contact op moeten nemen met klaagster om dit te verifiëren. Klaagster was immers de voormalig opdrachtgever en zij had appellante geen toestemming gegeven om informatie te delen.

Ter zitting heeft appellante verklaard dat zij nu door partijen een verklaring laat tekenen over het verstrekken van informatie. Dit geeft volgend klaagster aan dat appellante weet dat zij in haar geval nalatig is geweest.

Klaagster stelt dat appellante bedenkelijke verklaringen heeft overlegd. Appellante heeft geen bewijs voor haar bewering dat klaagster nooit om een behandelplan zou hebben gevraagd, of dat zij toestemming zou hebben gegeven om informatie aan vader te verstrekken. Dit bevestigt haar mening over het onprofessionele handelen van appellante.

2.2 Klaagster weerspreekt ten aanzien van grief 1.2 in het beroepschrift dat zij nooit om een behandelplan zou hebben gevraagd. Zij heeft per mail op 24 november 2014 voor het eerst om een diagnose en een behandelplan gevraagd. Tijdens de sessies heeft zij eveneens om een behandelplan gevraagd. Appellante heeft pas iets op papier willen zetten toen zij aangaf met de behandeling te zullen stoppen. Hetgeen zij uiteindelijk heeft verstrekt is volgens klaagster geen behandelplan.

De verwijzing naar de website acht klaagster onvoldoende. Zij zou op grond van de tekst "Samen met uw kind bekijken we welke behandeling het beste aansluit bij uw vraag" precies weten welke behandeling haar dochter kreeg. Klaagster concludeert dat hieruit naar voren komt dat appellante geen diagnose heeft gesteld, geen behandelplan heeft opgesteld en blijkbaar een algemene behandeling heeft gegeven.

3. De beoordeling van het beroep

Ten aanzien van de grieven van appellante oordeelt het College van Beroep als volgt.

3.1 Door klaagster is de klacht geuit dat informatie is gedeeld met verschillende personen en instanties, zonder haar toestemming.

In de uitspraak in eerste aanleg is gesteld dat appellante behalve met vader ook met andere instanties contact heeft gehad waarbij informatie over het kind is gedeeld.

Deze andere instanties zijn: Veilig Thuis, de huisarts en de nieuwe hulpverlener. Er is contact geweest vlak nadat het tweede behandeltraject was afgebroken door moeder.

3.1.1 Aan Veilig Thuis heeft zij zonder vermelding van namen advies gevraagd. Het College van Beroep gaat er op grond van de stukken en het verhandelde ter zitting van uit dat hierbij geen vertrouwelijke informatie over het kind is gedeeld. Appellante had geen toestemming hoeven vragen aan klaagster. Het is gewenst dat een hulpverlener die contact opneemt met Veilig Thuis hierover het gesprek aangaat met de cliënt. Gezien de omstandigheden, zoals deze hieronder bij 3.1.2 worden weergegeven, is het voor het College navolgbaar dat zij dit niet heeft gedaan in dit geval.

3.1.2 De huisarts en nieuwe hulpverlener zijn door appellante benaderd om haar zorg te delen.

Er bestond geen rechtstreekse betrokkenheid van deze personen bij de uitvoering van de behandeling door appellante. Hoofregel is dan dat informatie slechts uitgewisseld kan worden met toestemming van klaagster. Er kan hierop een uitzondering worden gemaakt wanneer appellante zich in een conflict van plichten zou bevinden.

Aan de zijde van het kind moet hiervoor een zwaarwegend belang zijn. Dit kan bijvoorbeeld het geval zijn wanneer er ernstige zorgen zijn over het geestelijk of lichamelijk welzijn van het kind, en ingeschat wordt dat het risico dat dit welzijn ook feitelijk bedreigd zal worden groot is. Dit belang moet afgewogen worden tegen het belang en recht van de ouder om aan informatieverstrekking door appellante voorafgaand toestemming te geven. Daarbij moest afgewogen worden of handelen zonder toestemming van klaagster de enige mogelijkheid was, of de gevolgen van deze keuze proportioneel waren in het licht van het doel dat appellante wilde bereiken en of het doel dat appellante voor ogen had ook met deze keuze bereikt zou worden.

Het College oordeelt op grond van de stukken en het verhandelde ter zitting dat appellante duidelijk heeft kunnen maken dat zij zich in een conflict van plichten bevond. Gezien de houding en de reactie van klaagster naar appellante schatte zij in dat de situatie direct dreigend voor het kind zou zijn wanneer zij de moeder verder zou benaderen over haar zorgen. Zij heeft op grond van de signalen van klaagster kunnen oordelen dat zij zeer waarschijnlijk geen toestemming van klaagster zou krijgen om hierover contact op te nemen met huisarts en volgende hulpverlener. Het College vindt het navolgbaar dat zij de situatie in de periode na de zomervakantie, toen het tweede behandeltraject werd ingezet, als bedreigend zag voor het kind. Daarnaast oordeelt het College dat zij in deze omstandigheden tot de conclusie heeft kunnen komen dat er grote kans bestond dat zwijgen van haar kant het kind schade zou kunnen berokkenen. Zij heeft het conflict van plichten waar zij zich in bevond afgewogen in haar werkdossier en collega's geconsulteerd over de situatie. Zij heeft proportioneel gehandeld door de informatie-uitwisseling met huisarts en volgende hulpverlener te beperken tot het uiten van zorg over het kind.

3.1.3 Over het delen van informatie met vader overweegt het College van Beroep het volgende. Uit de stukken en het verhandelde ter zitting is gebleken dat klaagster bij de start van de behandeling toestemming gaf aan vader om contact op te nemen met appellante, in ieder geval over de duur van de behandeling. Appellante en klaagster verschillen van mening over of vader wel betrokken mocht zijn bij de behandeling. Bij het beroepsschrift is een verklaring van vader gevoegd dat hij toestemming van klaagster had om contact met appellante op te nemen. Deze verklaring is onvoldoende om ook van toestemming uit te mogen gaan. Appellante had dit moeten verifiëren bij klaagster.

Vader heeft, als ouder zonder gezag, recht op informatie op hoofdlijnen betreffende de behandeling, zolang dit niet in strijd is met het belang van het kind. Hiervoor hoeft geen toestemming te worden gevraagd aan de ouder met gezag.

Blijkbaar was er tijdens de behandeling enkele malen contact met vader over het verloop van de behandeling. Tijdens het eerste behandeltraject had het kind regelmatig omgang met vader.

Niet is gebleken dat Appellante in deze periode meer informatie deelde met vader dan zij mocht op grond van de wettelijke rechten van vader.

Het College kan dan ook niet concluderen dat hier in strijd met de beroepscode is gehandeld.

Appellante had wel duidelijker met klaagster kunnen afspreken en vastleggen hoe het contact van appellante met vader zou verlopen zodat duidelijk was waar klaagster toestemming voor had gegeven. Ook had zij kunnen aangeven op welke informatie de ouder zonder gezag recht heeft.

3.1.4 Appellante heeft, nadat het tweede behandeltraject was afgebroken, in januari 2016 op verzoek van de advocaat van vader informatie verstrekt over de behandeling van het kind. Appellante was gerechtigd, zoals hierboven is aangegeven, om feitelijke informatie in hoofdlijnen te verstrekken aan de ouder zonder gezag. Het betreft hier het verzoek van een gemachtigde, die namens vader informatie vraagt. Appellante mocht informatie verstrekken over de behandeling op hoofdlijnen en ook mocht zij aangeven dat dat klaagster een verslag heeft ontvangen. Het verslag zelf heeft zij niet verstrekt.

Daarnaast heeft zij in de brief aangegeven dat zij zich ernstige zorgen maakte over het sociaal-emotioneel welzijn van het kind. Daarbij heeft zij benoemd dat het kind bij een vertrouwd persoon (de vader) is weggehouden, er een schoolwisseling heeft plaatsgevonden en het kind bij haar als hulpverlener is weggehaald. Zij merkt ook op dat het voor elk kind en dus ook voor dit kind van belang is dat er contact is met beide biologische ouders. Zij heeft de informatie hiermee een lading gegeven die feitelijke informatieverstrekking op hoofdlijnen te boven gaat.

Appelante heeft ter zitting aangegeven dat zij zich in een moeilijke situatie bevond. Zoals bij overweging 3.1.2. al aangegeven leidde de omgang met klaagster en haar reacties tijdens de behandeling en met name tijdens het tweede deel van het behandeltraject bij appellante tot het oordeel dat de situatie bedreigend was voor het kind. Zij was ook van oordeel dat de situatie voor het kind dreigender zou worden wanneer zij de moeder in zou lichten over het informatieverzoek van vader.

Omdat zij het kind niet meer in behandeling had werd naar haar zeggen bij Veilig thuis aangegeven dat zij geen zorgmelding kon doen. Ze heeft collega's geconsulteerd over haar dilemma. Daarna heeft zij besloten om op het verzoek in te gaan en informatie met de advocaat van vader te delen. Zij heeft uit angst voor de reactie van klaagster geen toestemming aan haar gevraagd en haar eveneens niet achteraf geïnformeerd. Appellante heeft hier een afweging gemaakt op grond van het in overweging 3.1.2 aangehaalde conflict van plichten en is tot de conclusie gekomen dat het niet in het belang van het kind was om toestemming te vragen en ook niet om klaagster achteraf te informeren.

3.1.5 Het College oordeelt dat appellante duidelijk heeft kunnen maken dat zij zich ten aanzien van het verstrekken van deze informatie in een conflict van plichten bevond. Zij heeft gezien de situatie kunnen oordelen dat zij geen toestemming van klaagster zou krijgen om de informatie te delen. Daarnaast oordeelt het College dat zij in deze omstandigheden tot de conclusie heeft kunnen komen dat zwijgen van haar kant het kind schade zou kunnen berokkenen. Zij kon eveneens geen zorgmelding doen bij Veilig thuis. Zij heeft bij het verstrekken van deze informatie de grenzen van het informatierecht van vader overschreden door niet slechts feitelijke informatie te verstrekken maar hier ook een lading aan te geven ter onderbouwing van haar zorgen.

Het College oordeelt dat onder deze omstandigheden en blijkend uit de afweging die appellante heeft gemaakt, het verstrekken van deze informatie op deze wijze te rechtvaardigen is. Het College acht het in deze omstandigheden navolgbaar dat appellante ook niet achteraf klaagster heeft geïnformeerd over de brief. Zij heeft ter zitting kunnen verantwoorden waarom zij op deze wijze heeft gehandeld en daarbij afwegingen hierover uit het werkdossier geciteerd. In artikel 8 lid 6 van de Beroepscode is bij de doorbreking van het beroepsgeheim om daarmee gevaar voor anderen af te wenden, bepaald dat vooraf getracht moet worden om toestemming van cliënt te krijgen. Het College oordeelt dat appellante heeft kunnen onderbouwen, door haar afwegingen, dat zij tot de conclusie heeft kunnen komen dat zij haar geheimhoudingsplicht heeft kunnen doorbreken en dat de relatie met klaagster zodanig slecht was dat zij geen toestemming van klaagster zou krijgen. Ook heeft zij naar het oordeel van het College op een proportionele wijze informatie verstrekt.

Tijdens het onderzoek van het College van Toezicht is een mogelijk conflict van plichten en de afweging die appellante hierbij heeft gedaan onvoldoende aan bod gekomen.

De grief van appellante over het oordeel in dezen van het College van Toezicht is gegrond.

3.2 Ten aanzien van de grief betreffende het ontbreken van een behandelplan overweegt het College van Beroep het volgende.

3.2.1 Uit de stukken en het verhandelde ter zitting is gebleken dat bij aanvang van de behandeling geen behandelovereenkomst en behandelplan is opgesteld. Partijen hebben, zo blijkt uit de schriftelijke stukken, in ieder geval achteraf verschillende meningen over de basis van de angstklachten van het kind en de hulpvraag die er lag.

3.2.2 Uit de stukken en het verhandelde ter zitting is gebleken dat na een intakegesprek mondeling tot een opdracht aan appellante is gekomen. Er is mondeling uitleg gegeven door appellante en zij heeft verwezen naar haar website. Ook kon klaagster vragen stellen tijdens de laatste 10 minuten van iedere sessie met het kind.

3.2.3 Het College overweegt dat het niet ter zake doet of een opdrachtgever/cliënt al dan niet vraagt om een behandelplan. Appellante had vanuit haar eigen professionaliteit een behandeltraject moeten starten met een vastgestelde opdracht, die onder andere het behandelplan bevat. Het behandeltraject vanuit de cognitieve gedragstherapie is weliswaar geprotocolleerd maar dat ontslaat appellante niet van de verantwoordelijkheid om het behandelplan vast te leggen. Voor opdrachtgever en hulpverlener moet duidelijk zijn wat de hulpvraag is aan de hand van intake en diagnose, hoe tot de keuze van een behandeling wordt gekomen, hoe de behandeling gaat inspelen op deze hulpvraag, wat de te bereiken doelen zijn, welke evaluatiemomenten worden ingebouwd en hoe wordt gerapporteerd. Het College heeft niet kunnen vaststellen dat deze zaken zijn besproken. In ieder geval is niet gebleken dat dit is vastgelegd tussen partijen. Vastlegging hiervan had onduidelijkheid en verschil van mening kunnen voorkomen.

De bespreking van de klachten tijdens de intake en bespreking van de werkwijze onder verwijzing naar de methode en de website van appellante wordt door het College niet aangemerkt als voldoende om van een behandelplan te spreken. Hierin heeft appellante in strijd gehandeld met artikel 15 van de Beroepscode 2008. Het College beoordeelt deze grief van appellante als ongegrond.

4. Uitspraak

Het College van Beroep komt na bovenstaande overwegingen tot de volgende uitspraak:
ten aanzien van grief 1 is het beroep gegrond
ten aanzien van grief 2 is het beroep ongegrond.

Het College van Beroep vernietigt de uitspraak van het College van Toezicht met betrekking tot de gegrondverklaring van het verstrekken van informatie aan derden zonder toestemming.

De gegrondverklaring van het klachtonderdeel betreffende het ontbreken van een behandelplan blijft in stand.

Ten aanzien van de op te leggen maatregel overweegt het College het volgende. Het ontbreken van een behandelplan voldoet niet aan de professionele standaard. In deze casus echter heeft dit niet geleid tot benadeling van de belangen van het kind of een zodanige onheuse bejegening van klaagster dat een berisping gerechtvaardigd zou zijn.

Het College van Beroep vernietigt de door het College van Toezicht opgelegde maatregel van berisping en waarschuwt appellante.

Aldus gedaan op 27 maart 2017
Het College van Beroep,

Voorzitter,
mw. mr. drs. E.C.C. van Os

ambtelijk secretaris,
mw. mr. drs. J. Pfeiffer